

İFTARLIK SOĞAN EKMEK VE SİGARA PAKETİ

Bir bahar mevsimi bir baba dört yaşındaki çocuğunu alarak beraberce ormanda yürüyüşe çıkarlar. Ayağı takılıp yere düşen çocuğun dizi taşa çarpar Derinden bir acı duyan çocuk `AHHH` diye bağıır. Dağın karşı tepesinden `AHHHHH` diye bir ses gelir. Yankı denen şeyi bilmeyen çocuk babasına sorar: “baba kim bu?” Baba Bağır oğlum “Sen kimsin?” diye sor. Çocuk `Sen Kimsin?` diye bağıır. Aldığı cevap `Sen kimsin?` olur. Çocuk babasına döner “Baba kimdir bu? Baba bağır oğlum “Sen bir korkaksın” diye. yine gelen ses “ Sen bir korkaksın” o yaşlarda babasını dünyanın en büyük insanı olarak gören çocuk babasına bakıyor şaşkınlıkla dönüp `Baba ne oluyor böyle, kim bağıırıyor bize?` diye soruyor. `Oğlum diyor baba, “ dinle ve öğren!” ve baba dağa dönüp `Sana hayranım` diye bağıırıyor. Gelen ses `Sana hayranım!` oluyor. Baba tekrar bağıırıyor, `Sen Muhteşemsin, seni seviyorum!` Gelen cevap ; `Sen muhteşemsin, seni seviyorum!` Çocuk çok şaşıyor, ama halen ne olduğunu anlamıyor. Çünkü bu yaşlarda çocuklar yankı denen şeyin farkında değildirler. Çocuğun hayreti doruk noktasına ulaştıktan sonra baba taşı gediğine koyuyor. Oğlum karşı tepelerden gelen sesler seninle benim seslerimdi. “İnsanlar buna `Yankı” derler, ama aslında hayatta “ Yankı” yoktur. Hayatın gerçeği vardır. Hayat daima sana senin verdiklerini geri verir. Hayat yaptığımız davranışların aynasıdır. Hayat nankör değildir. Hayat bize verdiklerimizin aynısını verir. Hayata tembellikle başlarsan sonu sürüngenliktir, hayata alın teri ile başlarsan sonu da başarıdır.

Başlık sizi şaşırttı mı bilmiyorum. Ama beni doğrusu çok şaşırtmıştı. Okulda zaman zaman on beş günde, ayda bir nöbetçi Müdür Yardımcısı, nöbetçi öğretmenlerle beraber sınıflarda arama yapardı. Bazen bu aramalara okul müdürü olarak benim de katıldığım olurdu. Ramazanın Mart ayına rastladığı yıllardan biri idi. Öğleci sınıflara iftara yakın son derste arama yapmayı kararlaştırdık. Nöbetçi öğretmenlerle sınıfları sırasıyla aramaya başladık. Sıraların altı, çantaları ve öğrencilerin üstlerini didik didik arıyoruz. O yıllarda öğrencilerin üzerinden genelde sigara ve kesici aletlerin dışında başka bir şey çıkmazdı. Arama için girdiğimiz bir sınıfta iki öğrencinin telaşlandığını gördüm. Sıra onlara gelince bu öğrencileri ben de dahil

dikkatle aradık. Birinden tahmin ettiğim gibi mavi kaplı lüks bir sigara paketi çıktı ki o yıllarda bu tür yabancı sigaralar tezgah altından kaçak olarak satılırdı. İkinci öğrenciyi ararken yüzü kızardı, tir tir titremeye başladı. Öğrencide müthiş bir korku hali vardı. Nihayet bu öğrencinin de sakladığı şeyi bulduk. Öğrencinin saklamaya çalıştığı şeyi uyuşturucu sandım. Çünkü gazete kağıtları ve naylon poşetle öyle sarılmış ki şüphelenmemek mümkün değil. Neticede poşeti sınıfa göstermeden açtığımda çeyrek ekmek içinde doğranmış soğan gördüm. Sınıfta kokmaması için de ekmeği öyle bir sarmış ki görüntüsü hiç de ekmeğe benzemiyordu. O gün için benim de aklıma başka şeyler gelmişti. Uyuşturucunun adını duyuyorduk ama uyuşturucunun ne olduğunu bilmiyordum. Otuz altı yıllık görevim süresince çok şükür böyle bir şey görmedim. Uyuşturucu denen illeti televizyonlarda polis kameralarında görüyordum. Neticede öğrenciye sordum “Bu nedir yavrum dediğimde“ “İftarlığım hocam” demesin mi? aldığım cevap karşısında yüreğimin yağı eridi. Paketin içini sınıfa göstermeden öğrenciye “Benim de iftarlığım yok dersten sonra odama gel bu iftarlığı paylaşalım orucu beraber açalım” dediğimde öğrenci rahatladı. Anladım ki öğrenci sınıfta ekmek ve ekmeğin içindeki katık olarak soğanın bilinmesinden çekiniyormuş.

Aramadan sonra odama indim. Öğrenci hakkında müdür yardımcısından ve ders öğretmenlerinden aldığım bilgiye öğrenci Manisa'nın kenar mahallesinde oturan dar gelirlili bir aile çocuğu idi. Hafta sonlarında da amelelik yaptığını öğrendim. Uzatmayayım Lisemizin pansiyonu da bulunduğundan öğünden sonra iftarını pansiyonda yapmasını sağladık.

Sonuç mu? O yıllarda çok az öğretmen filtreli sigara içiyordu. Üzerinde kaçak lüks sigara çıkan öğrencimiz de ilimizin varlıklı bir aile çocuğu idi. Sene sonu girdikleri ÖSS sınavlarında iftarlığı soğan ekmek olan öğrencimiz İzmir hukuk fakültesini kazandı. Üzerinde kaçak lüks sigara paketi çıkan öğrencimiz de ÖSS sınavını kazanamadı.

Yıllar okadar çabuk geçiyor ki 5 Nisan kararlarıyla birçok zengin gibi bu öğrencimizin de babası varlığını kaybetti. Şimdi bu öğrencimiz sanayide işçi olarak çalışıyor. Üzerinden iftarlığı soğan ekmek olarak çıkan öğrencimiz M. A. da şu anda Anadolu'da bir ilimizin ilçesinde Hakim olarak görev yapıyor. Bir ara ziyaretime geldiğinde bana anlattığı

bir hatırasını da size arzedeğim. Yıllar sonra yanında çalıştığı Müteahhitle Manisa’da Fatih parkında karşılaştığında hoşbeşden sonra eski müteahhidin kendisinden sigara almak için borç para istediğini söylemişti.

Uzun yıllar insanlarla iç içeyim ve Manisa’yı Manisalılardan daha iyi bildiğimi söyleyebilirim. Çünkü görev yaptığım yıllarda ilde Manisa Lisesi’nden başka lise olmadığı için zenginin de, fakirin de valinin de sanayicinin de çocuğu bizde okurdu. Kırk yıldır Manisa’da ikamet eden biri olarak nice zenginlerin fakirleştiğini, nice fakirlerin de zengin olduğunu gördüm. Benim gördüklerimi ve bildiklerimi bir çok Manisalının da bildiğini sanıyorum. Burada isim vermenin şık olmadığını biliyorum.

İslam Alimleri İslam’ın şartını da imanın şartı gibi altıya çıkarmışlar. Altıncısı da “ HADDİNİ VE HESABINI BİLMEKTİR” demişler.

1- Hayatta haddini bilmeyenlerin gülünç duruma düştüğünü, hesabını bilmeyenlerin de rezil duruma düştüklerini gördüm.

1-Zamanla baba parasına güvenerek ders çalışmayan öğrencilerimi de hayatın döve döve çalıştırdığını gördüm.

www.kadirkeskin.net

kadirkeskin45@hotmail.com